

Arrest

nr. 159 211 van 22 december 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 21 september 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 augustus 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 november 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 december 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat A. ROGGHE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een niet-staatsburger van Letland te zijn, van Russische origine en afkomstig uit Riga, Letland. U woonde er met uw moeder, E. P. (...) (OV 7.870.185) en grootmoeder, Z. V. (...) (OV X). U hebt verschillende problemen gekend omwille van het feit dat u een niet-staatsburger bent en omwille van uw Russische afkomst. Zo werd u geregeld beledigd omwille van uw origine en werd u om deze reden ooit slecht behandeld door een arts. Daarenboven slaagde u niet voor het examen om het staatsburgerschap te bekomen. De reden hiervoor werd u niet meegedeeld maar u denkt dat de overheid liever niet heeft dat mensen van Russische origine staatsburger worden. Omwille van uw

statuut kon u bovendien geen rechtenstudies doen. Uw moeder had een reisbureau in Riga. In 2012 beëindigde de verhuurder van het gebouw waar het agentschap gevestigd was, de huur. Hij had het pand verhuurd aan iemand die wel het Lets staatsburgerschap had. Omdat jullie de situatie beu waren en uw grootmoeder ziek was, vertrok u niet lang erna samen met uw moeder en grootmoeder naar Ilichovsk, Oekraïne. Jullie trokken er in bij familie van uw grootmoeder. In februari 2014 reisde u samen met uw moeder en grootmoeder naar Rusland. Jullie verbleven er in een dacha nabij Moskou. In april vertrok uw moeder naar België, waar ze asiel aanvraagde op 9 april 2014. U en uw grootmoeder keerden hierna terug naar Riga. U trok er in bij uw vriend. Na enige tijd vond u werk als administratieve kracht in een schoonheidssalon. Uw grootmoeder vertrok in mei naar België en vroeg er asiel aan op 2 juni 2014. Na enkele maanden kreeg u omwille van stress last van psoriasis. Om deze reden werd u ontslagen op uw werk. Ook uw relatie liep stuk. U besprak uw situatie met uw moeder en besloot eveneens naar België te komen. Op 9 november reisde u met het vliegtuig naar België, waar u 12 november 2014 asiel aanvraagde.

Ter staving van uw identiteit en asielaanvraag legt u de volgende documenten neer: uw paspoort, uw geboorteakte, uw diploma middelbaar onderwijs een attest van een opleiding BTEC en een Wikipedia-pagina over 'non-citizens' in Letland. Uw moeder legde verder, naast persoonlijke documenten, nog een lijst met de verschillen in rechten voor staatsburgers en niet-staatsburgers in Letland neer en een internetartikel.

B. Motivering

U verklaart geboren en opgegroeid te zijn in Letland. Buiten een vermeend verblijf van ongeveer twee jaar in Oekraïne in de periode 2012-2014, zou u er steeds gewoond hebben. U zou na uw verblijf in Oekraïne en Rusland ook nog teruggekeerd zijn naar Letland, alvorens naar België te reizen. (DVZ, rubriek 10; CGVS d.d.19/06/2015, p.2, 3) U stelt geen staatsburgerschap te bezitten maar in Letland wel de officiële status van niet-staatsburger hebben, hetgeen ook blijkt uit het door u voorgelegde paspoort voor niet-staatsburgers. Bijgevolg dient Letland beschouwd te worden als uw land van gewoonlijk verblijf, en uw asielaanvraag ten overstaan van dit land te worden beoordeeld.

Aangaande Letland riep u verschillende problemen in. Deze zouden het gevolg geweest zijn van uw Russische origine en/of uw statuut van niet-staatsburger. U zou om redenen die u niet werden meegedeeld, niet geslaagd zijn voor het examen om het Lets staatsburgerschap te bekomen. Volgens u werd u gebuisd omdat u van Russische afkomst bent. (CGVS, p.14) Voorts werd u ook vaak geconfronteerd met beledigingen door Letse burgers omwille van uw afkomst; werd u om deze reden een keer slecht behandeld door een arts in een ziekenhuis; en kwam er een keer een ambulance niet voor uw grootmoeder omdat ze haar Russische achternaam hadden vernomen. (CGVS, p.16-17) Verder mocht u omwille van uw niet-staatsburgerschap niet studeren aan de faculteit rechten (CGVS, p.14-16) en zouden niet-staatsburgers minder rechten hebben in de gezondheidszorg (CGVS, p.13, 19-20).

Er dient evenwel besloten te worden dat u niet aannemelijk maakt dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de definitie van de subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat er in Letland geen sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van personen die het statuut van niet-staatsburger bezitten, dewelke vaak van Russische origine zijn. Evenmin is er sprake van ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. Uit de voormelde informatie blijkt dat niet-staatsburgers genieten van permanent verblijfsrecht, beroep kunnen doen op consulaire bijstand in het buitenland en grotendeels dezelfde (sociale) rechten hebben als staatsburgers. Wel hebben zij niet het recht om te stemmen of op te komen bij verkiezingen en zijn bepaalde beroepen voor hen niet toegankelijk. Zij hebben ook toegang tot de naturalisatieprocedure. De verschillen in rechten tussen niet-staatsburgers en staatsburgers in Letland zijn geenszins van die aard dat zij kunnen worden beschouwd als vervolging. Ten slotte kan opgemerkt worden dat Letland lid is van de Europese Unie en als dusdanig het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens heeft ondertekend. Er kan bijgevolg aangenomen dat de fundamentele rechten er niet geschonden worden, of op z'n minst dat de betrokkenen er over de nodige beroepsmogelijkheden beschikken indien dit het geval moest zijn.

Uit uw verklaringen blijkt evenmin dat u zich in Letland wel in een situatie bevond die gelijkgesteld kan worden met vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

Ten eerste stelde u dat u het staatsburgerschap werd ontzegd omwille van uw afkomst. U zou één keer deelgenomen hebben aan het naturalisatie-examen. Dit examen bestaat volgens u uit drie onderdelen: de kennis van de Letse taal, geschiedenis en het volkslied. Echter, hoewel u enerzijds beweerde dat men van oordeel was dat uw kennis van de taal niet goed genoeg was, bleek u niet te weten op welk(e) onderdeel(e)n u niet geslaagd was. U zou hier nadien ook niet meer naar geïnformeerd hebben. U hebt evenmin beroep aangetekend tegen deze beslissing, noch hebt u dit examen later overgedaan, hoewel men daar recht op heeft. (CGVS, p.13-14) Bijgevolg dient te worden

besloten dat uw stelling als zou u omwille van uw etnie onterecht een onvoldoende hebben gekregen op dit examen louter een vermoeden van uwentwege betreft. Daarenboven dient opgemerkt te worden dat de naturalisatieprocedure één van de manieren is die de Letse overheid voorzien heeft voor nietstaatsburgers om volledige rechten te bekomen. Bovendien blijkt uit de voormelde objectieve informatie dat in 2013 besloten werd dat personen die vijftig procent of meer van hun middelbare opleiding in het Lets hebben gevolgd, niet langer een taalexamen moeten afleggen, wat beschouwd kan worden als een verspoeling van de naturalisatieprocedure. Dat men één van de voornaamste doelgroepen van de procedure zou viseren omwille van hun afkomst (met als doel hen later te kunnen verdrijven), zoals u beweert (CGVS, p.14), is dan ook niet aannemelijk te noemen.

Voorts verklaarde u dat u op het vlak van onderwijs niet over dezelfde rechten beschikte als staatsburgers. Gevraagd om dit te verduidelijken, haalde u aan dat u niet aan de staatsuniversiteit kon studeren, en evenmin rechtenstudies kon doen. Daarnaast haalde u nog aan dat u niet kon werken bij de politie of de overheid en evenmin kon deelnemen aan het politieke leven. (CGVS, p.14-15) Wat betreft de beroepsrestricties en het niet kunnen deelnemen aan het politieke leven, dient te worden gewezen op de eerdere vaststelling dat dit niet gelijkgesteld kan worden aan vervolging of ernstige schade. Wat betreft uw problemen bij het volgen van hogere studies, dient vooreerst opgemerkt te worden dat u later in het gehoor uw verklaringen sterk nuanceerde. Zo stelde u dat u wel zou kunnen studeren aan de staatsuniversiteit maar dat dit betalend was. Hoewel u aanvankelijk stelde dat Letse staatsburgers gratis studeren aan hogere opleidingsinstellingen van de staat, verklaarde u achteraf dat u dit in feite niet weet en kon u evenmin een voorbeeld geven van een faculteit waar er sprake was van een dergelijke discriminatie tussen staatsburgers en niet-staatsburgers. Later stelde u dan weer dat u er louter van uit gaat dat staatsburgers het gemakkelijker hebben om toegelaten te worden en dat u steekpenningen zou moeten betalen. (CGVS, p.15) Loutere vermoedens kunnen evenwel niet volstaan om uw verklaringen als aannemelijk te beschouwen. U verklaarde verder dat u niet toegelaten werd aan een staatsuniversiteit. U wilde rechten studeren maar deze studies zouden niet toegankelijk zijn voor niet-staatsburgers. Volgens u is dit een officiële regel. (CGVS, p.16) CEDOCA, de researchafdeling van het Commissariaat-generaal, heeft hiervan evenwel geen bevestiging kunnen terugvinden. Niet-staatsburgers hebben dezelfde rechten op het vlak van onderwijs, behalve dat zij geen toegang hebben tot enkele hogere opleidingsinstellingen die verband houden met de nationale veiligheid en openbare orde (bv de nationale defensieacademie en het college van de staatspolitie). Er kan, gelet op de voormelde informatie dan ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen. Bovendien is, gezien deze informatie, de situatie op het vlak van onderwijs voor niet-staatsburgers in het algemeen niet gelijk te stellen met vervolging.

Wat uw verklaring betreft als zouden niet-staatsburgers minder rechten hebben op het vlak van gezondheidszorg, dient opgemerkt te worden dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat rapporten van verschillende instellingen en organisaties stellen dat niet-staatsburgers wel degelijk gelijke toegang hebben tot de gezondheidszorg en de sociale zekerheid. Bijgevolg kan uw stelling niet gevolgd worden.

Waar u verder nog aanhaalde dat u geconfronteerd werd met een negatieve houding tegenover mensen van Russische afkomst – u zou één of twee slechte ervaringen met dokters hebben gehad, werd af en toe beledigd door Letse burgers omwille van uw afkomst, zou naar uw mening gebuisd zijn voor uw rijexamen omwille van uw etnie, en een keer zou een ambulance niet gekomen zijn voor uw grootmoeder nadat ze haar (Russische) achternaam vernomen hadden (CGVS, p.16-17) – dient ten slotte ook besloten te worden dat er niet gesproken kan worden van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. Wat betreft de twee voorvallen met arts en u aanhaalde, waarbij u een slechte behandeling zou hebben gekregen, dient opgemerkt te worden dat u aangaande het ene voorval zelf niet kon zeggen of de arts opzettelijk had gehandeld. Aangaande het andere incident kan opgemerkt worden dat de feiten zoals ze door u voorgesteld werden, niet als voldoende zwaarwichtig kunnen worden beschouwd. Bovendien blijkt uit uw verklaringen geenszins dat het om meer dan een incidenteel voorval zou gaan (dat bovendien slechts één bepaalde arts betrof), en gaf u zelf aan dat u wel geholpen werd door een andere arts. (CGVS, p.17) Wat betreft het voorval met de ambulance, dient opgemerkt te worden dat uw moeder dit voorval niet vermeld heeft tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal. Nochtans gaf zij aan dat uw grootmoeder meerdere malen gehospitaliseerd werd en dat daarvoor een ambulance gebeld werd. (P. (...) – CGVS, p.6) Aan uw bewering, dewelke u zelf niet staft, kan bijgevolg niet zonder meer geloof gehecht worden. Indien uw grootmoeder om etnische redenen niet geholpen zou zijn door de hulpdiensten, mag evenwel verwacht worden dat zij hier enige melding van zou maken, quod non. Wat betreft uw rijexamen, blijkt uit uw verklaring als zou u een onvoldoende gekregen hebben omwille van uw etnie louter een vermoeden te zijn van uwentwege. (CGVS, p.17) Wat er ook van zij, een dergelijk voorval is geenszins voldoende zwaarwichtig te noemen. Wat betreft de beledigingen van

Letse medeburgers ten slotte, dient opgemerkt te worden dat hoewel dergelijke zaken afkeurenswaardig zijn, zij onvoldoende zwaarwichtig zijn om te kunnen spreken van vervolging of ernstige schade.

Volledigheidshalve zij nog opgemerkt dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat de etnisch Russische minderheid weliswaar geconfronteerd kan worden met bepaalde problemen –bv een negatieve houding van medeburgers– maar dat deze situatie geenszins beschouwd kan worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Wederom kan worden gewezen op het feit dat Letland een lid is van de Europese Unie en bijgevolg aangenomen kan worden dat de fundamentele rechten er niet geschonden worden, of op z'n minst dat de betrokkenen er over de nodige beroepsmogelijkheden beschikken indien dit het geval moest zijn. Wat betreft het internetartikel ten slotte, dat werd neergelegd door uw moeder in het kader van haar asielaanvraag en handelt over een petitie die Russische staatsburgers en niet-staatsburgers viseert, kan opgemerkt worden dat dit enkel staat dat personen van Russische afkomst geconfronteerd kunnen worden met een discriminatoire of zelfs racistische houding van medeburgers. Echter, gelet op de voormelde informatie volstaat dit artikel geenszins om te kunnen spreken van vervolging in vluchtenrechtelijke zin.

Gelet op het voorgaande kan er in uw hoofde niet besloten worden tot het bestaan in uw hoofde van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten vermogen niet om de bovenstaande conclusie te wijzigen. Uw paspoort, geboorteakte, diploma middelbaar onderwijs en het attest van een opleiding BTEC bevatten enkel gegevens betreffende uw identiteit, statuut in Letland en academische carrière. Geen van deze zaken wordt evenwel door mij betwist. De Wikipedia-pagina over 'non-citizens' in Letland werpt geen ander licht op de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Dit laatste geldt tevens voor de lijst met de verschillen in rechten voor staatsburgers en niet-staatsburgers in Letland, dewelke door uw moeder neergelegd werd. Zoals eerder aangegeven, heeft het CEDOCA onderzoek gevoerd naar de algemene situatie en de betreffende lijst in het bijzonder. Met deze informatie werd rekening gehouden bij de beoordeling van uw asielaanvraag.

Volledigheidshalve wordt nog opgemerkt dat inzake de asielaanvragen van uw moeder en grootmoeder eveneens een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen werd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van artikel 1 van het Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 48/2 tot en met 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen enkel de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel dient dan ook vanuit dit oogpunt te worden onderzocht.

2.2.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partij haar verweer tegen de uitgebreide motivering van verwerende partij beperkt tot een uiterst summier hernemen van het door haar voorgehouden asielaanvraag zonder ook maar een motivering *in concreto* te weerleggen. Het louter herhalen van de asielmotieven is echter niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij op voormelde wijze in gebreke blijft.

Waar verzoekende partij in de inventaris van het verzoekschrift verwijst naar "*documenten in verband met de vervolgingen in Lettonie*" als bijlage 3, zonder deze bijlage ook maar enigszins inhoudelijk te duiden in haar verweer, stelt de Raad vast dat uit dit Wikipedia-document niet blijkt dat niet-staatsburgers van Letland in Letland worden vervolgd. Dit document geeft enkel een historisch en demografisch overzicht van de niet-staatsburgers in Letland en bevestigt de bevindingen van verwerende partij dat de niet-staatsburgers niet mogen stemmen, bepaalde beroepen niet mogen uitoefenen, voor het overgrote deel toegang hebben tot de sociale zekerheid en dat zij om de Letse nationaliteit te verwerven een examen dienen af te leggen. Dit document doet derhalve geen afbreuk aan de desbetreffende motivering van verwerende partij.

2.2.3. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het asielaanvraag van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht en dat er geen sprake is van vervolging van personen die het statuut van niet-staatsburger bezitten, dewelke vaak van Russische origine zijn. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.4. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissingen heeft besloten tot de niet-toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielaanvraag van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaanvraag, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er in Letland een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.5. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoonde dat het asielaanvraag van verzoekende partij niet als geloofwaardig kan worden beschouwd en dat er geen sprake is van vervolging van personen die het statuut van niet-staatsburger bezitten, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.6. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 15 en 16) en dat verzoekende partij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal d.d. 19 juni 2015 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Russisch. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.7. Waar verzoekende partij ter terechtzitting een document neerlegt wijst de Raad erop dat dit stuk niet gesteld is in de taal van de rechtspleging en niet vergezeld is van een voor eensluidend verklaarde vertaling. Met toepassing van artikel 8 van het koninklijk besluit houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 december 2006 neemt de Raad bij gebreke aan een dergelijke vertaling dit document niet in overweging.

2.2.8. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig december tweeduizend vijftien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT